

ข้อมติในการประชุม APPF ครั้งที่ ๑๘
ระหว่างวันที่ ๑๗ – ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓
ณ สาธารณรัฐสิงคโปร์

๑๐. ข้อมติว่าด้วยการเสริมสร้างประชาคมเอเชีย-แปซิฟิก ให้เข้มแข็ง (Resolution on Fostering the Asia-Pacific Community) เสนอโดยสาธารณรัฐชิลี

ที่ประชุมตระหนักถึงความเติบโตด้านเศรษฐกิจ การเมือง และความมั่นคงซึ่งเปลี่ยนจากทวีปแอตแลนติกมาสู่ทวีปเอเชีย-แปซิฟิก รวมทั้งความท้าทายรูปแบบใหม่และความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกในศตวรรษที่ ๒๑ ตลอดจนแนวความคิดของประชาคมเอเชีย-แปซิฟิก และคำเรียกร้องของผู้นำในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ให้หยิบยกประเด็นที่ภูมิภาคต้องเผชิญในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ประกอบกับพลวัตและการรวมตัวในภูมิภาคยังมีเพิ่มมากขึ้น เช่น อาเซียน เอเปก อาเซียน+๓ และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ตลอดจนการตระหนักถึงปฏิญญาแวนคูเวอร์และหลักการ ๗ ข้อ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ปฏิญญาวัลปาโรโซและกฎบัตรแปซิฟิกแปซิฟิก และปฏิญญาโบกอร์ ในการประชุมเอเปกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗ และวาระการดำเนินงานที่ได้รับการรับรองในการประชุมโอซากา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ แนวทางปฏิบัติงานปูซาน เพื่อบรรลุเป้าหมายโบกอร์ รวมทั้ง ข้อมติด้านการสร้างประชาคมภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกที่รับรองในประชุมประจำปี APPF ครั้งที่ ๑๕ และ ครั้งที่ ๑๖ นอกจากนี้ บทเรียนที่เอเปกได้รับจากวิกฤตการณ์การเงิน และเศรษฐกิจจะต้องพึ่งพาความร่วมมือระหว่างประเทศในการจัดการวิกฤตเศรษฐกิจ

ที่ประชุมจึงเรียกร้องให้นำประสบการณ์ของอาเซียนมาใช้ในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจเพื่อความร่วมมือที่หลากหลายและเพื่อเป็นเครือข่ายสนับสนุนประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการจัดการปัญหาวิกฤตการณ์การเงินและเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกระตุ้นประเทศสมาชิก APPF ให้สร้างความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างเอเปก อาเซียน อาเซียน+๓ และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกเพิ่มมากขึ้น และสนับสนุนความพยายามและการดำเนินการเพื่อสร้างเครือข่ายการค้าเสรีแบบเปิดระหว่างกลุ่มความร่วมมืออาเซียน อาเซียน+๓ หุ้นส่วนความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออก (Comprehensive Economic Partnership in East Asia - CEPEA) และเอเปก เพื่อขยายความร่วมมือและประชาคมการค้า โดยประมวลความสำเร็จจากความร่วมมือของแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ที่ประชุมเรียกร้องให้ประเทศสมาชิก APPF เพิ่มความตระหนักถึงความสำคัญของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกต่อโลก ตลอดจนกระตุ้นให้ประเทศสมาชิกผลักดันนโยบายที่จะขยายความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมและสังคมของประเทศในภูมิภาค เพื่อเสริมสร้างการติดต่อสื่อสารและพลวัตโดยใช้ความหลากหลายให้เป็นประโยชน์